

ка съдовището забълбжи, че на мойтъ пелатинъ не му е името Скамандръ. по Михаль. »

Высокийтъ видъ прилича само за голѣмы и высокы работы; а пъкъ умѣренныйтъ — въ политическы разговори и въ похваление, дѣто трѣба да ся покрыва съ цвѣтя ничтожността на работжѣ.

А и тритѣ тѣзи видове ся сливатъ единъ въ другий, както и Аристотелевытъ, но голѣмото прѣимущество на оратора е да ги съединява на врѣме и сгодно.

Пита ся да ли е допуснжто вѣтійството на историцитѣ. Пристойното за тѣхъ вѣтійство е искусството да приготвятъ събытіята, да ги излагатъ всякога ясно и спротно, и съ единъ слогъ кога живъ и стрѣмителенъ, кога пакъ разложенъ и цвѣтущъ, чрѣзъ истинижѣ и сгодиж краскѣ на нравытъ изобщо или частно, чрѣзъ силлогизмы които естественно приличатъ на расказжъ, а никога чрѣзъ прѣкаленность. Демостеновото краснорѣчіе не е пристойно на Тукидида, а сказаніе или слово непосредственно турено въ устата на нѣкой герой, което той никога не е казалъ — е погрѣшка, добра наистинж и дражестна, но всякога си е погрѣшка.

ЗА ТѢЛЕСНОТО ПРИГОДЯВАНІЕ НА ДѢЦАТА

Ни едно земно сжщество нѣма по-голѣмж пуждѣ отъ забранж, помощъ и хранж, отъ колкото новороденното дѣте, а още повече, туй слабо и деликатно сжщество има пуждѣ отъ майчинжѣ любовъ. Много пжти обаче майчината любовъ сбърква правыя пжтъ и често ся случява модата, прѣдразждкытъ и незнаицето да даджтъ съвсѣмъ противно направление на въспытаніето, и отъ туй да произлѣзатъ твърдѣ лоши послѣдствія за настоящето и бжджщето на особжж. Статистиката ни показва, че смъртността е по-голѣма въ първжѣ епохж подиръ ражданіето и сетѣ намалява постепенно. Изведнжжъ слѣдъ ражданіето си дѣтето захващѣ да дыше само отъ себе си и тѣзи новы